

ELENA HELL

A woman with her hair styled in an updo, wearing a white, backless, strapless dress, is seen from behind. She is looking out of a window with a dark, ornate frame. Her right hand is resting on the white curtains. The background is dark and textured, suggesting a night scene or a dimly lit interior. The overall mood is mysterious and dramatic.

SISI

TUŽBA
A ZRADA

Ljndeni

Sisi 2

Túžba a zrada

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindenisk.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Elena Hell

Sisi 2 – Túžba a zrada – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

SISI

TÚŽBA
A ZRADA

SISI

TÚŽBA
A ZRADA

Ljndeni

Toto nie je skutočný príbeh cisárovnej Alžbety, toto je jedna z legiend o nej. Osoby, miesta a udalosti sú sčasti prevzaté z dejín, sčasti výrazne zmenené, sčasti úplne vymyslené.

Elena Hell: *Sisi 2 – Verlangen und Verrat*
Copyright © 2022 by Rowohlt Verlag GmbH, Hamburg
© RTL Television 2022, vermarktet durch Ad Alliance GmbH
Translation © Silvia Ivanidesová, 2024
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3900-9
ISBN e-knihy 978-80-566-3894-1 (1. zverejnenie, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-3895-8 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-566-3893-4 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

PROLÓG

„Na čo čakáš?“
František zvieral rukoväť kresadlovej pištole. Teplé hladké orechové drevo so striebornými intarziami pulzovalo v jeho dlaniach. Hoci bola taká zima, že dych zamrzal do malých obláčikov, obával sa, že by sa mu zbraň mohla vyšmyknúť zo spotečných prstov. Rovno pred očami dôstojníckych čakateľov, ktorí sa zoradili za ním, ako nariaďovali reguly. Pozorne sledovali každý jeho pohyb, každý jeho nádych.

Grünne statočne stál oproti nemu. Pod začervenanými očami sa mu vynímali tmavé tieň, svedectvo o prebdenej noci. Ruky mu pokojne viseli pri tele. Iba chvejúce sa konččky prstov prezrádzali jeho smrteľný strach.

František stisol pery a horúčkovito uvažoval, ako by sa mohol vyhnúť rozkazu bez toho, aby sa mu priamo vzoprel. Pľúca ho stále pálili od štipľavého dymu, ktorému bol v noci vystavený, a vlasy musel mať podobne strapaté ako Grünne, ktorý ho zachránil z plameňov.

„No tak!“ zavrčal gróf Coronini-Cronberg, zodpovedný za vojenskú výchovu, a netrpezlivo podupkával špičkou topánky.

„Lenže on mi pomohol!“ vyjachtal František rozochveným hlasom.

„Vzoprel sa príkazu,“ vyštekol generálmajor, veľkými krokmi podišiel ku Grünnemu, schmatol ho za plecía a surovo ho zatlačil

na kolená. Už len pri pohľade na ten tvrdý dopad prenikla Františkovým telom bodavá bolesť. Zúfalo sa snažil zachytiť chlapcov pohľad, akoby mu priateľ mohol zodpovedať jeho otázku. Práve sa rozvidnelo natoľko, že dokázal rozoznať zelenú farbu jeho očí. Bledú tvár mu lemovali blondé vlasy, rozstrapatené a zlepené prachom. Líca a krk mal pokryté sivými odtlačkami prstov od popola a sadzí.

„Nezáleží na tom, či je to priateľ, alebo nepriateľ, vo vojne nie je nič dôležitejšie ako absolútna poslušnosť a plnenie rozkazov veliteľa. Poľného podmaršala. Generála. Cisára.“ Coronini-Cronberg sa zlomyseľne otočil k Františkovi. „A ním sa predsa chceš stať, však, František?“ Upieral naňho prenikavý pohľad. „Cisárom!“

Chlapcovi sa zachveli pery. Hoci sa tomu bránil, do očí sa mu tislí slzy. Ostatní aspiranti ho budú za jeho chrptom ohovárať. Napriek tomu spustil zbraň.

„Zastreľ ho!“ zručol major. František sa strhol. „To je rozkaz!“

Coronini-Cronberg vykročil k nemu, schytil ho za golier začadenej uniformy a potriasol ním tak prudko, až mu pištoľ vypadla z ruky. Z dubu krákajúc odletelo niekoľko havranov, len aby sa o chvíľku znova usadili na jeho holých konároch. Ich telá sa černeli v rannej zore na horizonte. František mal pocit, akoby sa cez vtáčie oči čierne ako uhoľ prizerala tomuto trestu jeho matka. Žofia si cenila práve tieto zvieratá, ktorých krdle získavali nebezpečnú silu vďaka striktnému dodržiavaniu skupinovej hierarchie.

Zovretie na jeho golieri náhle povolilo. František sa potkol dopredu. Bez dychu sledoval, ako vychovávateľ zdvihol zo zamrzutej zeme pištoľ a znovu mu ju vtisol do ruky.

„Zastreliť!“ skríkol major. „Okamžite!“

Roztrasený František nadvihol zbraň a namieril. Cítil, ako mu po líkach stekajú slzy. Nechcel zabiť chlapca, ktorý bol omnoho

odvážnejší ako on. Súčasne cítil na svojom chrbte pohľady dôstojníkov a zhora sa do jeho tela ako bodavé ihly zavítavali havranie oči. V spomienkach mu naskočili obrazy z minulej noci. Ako zbabelec ustupoval pred ohňom. Kašľal a dusil sa pritlačený chrbtom k stene zákopu. Čo ak nikdy nebude môcť naplniť nádeje svojej matky? Čo ak nasmerovala svoju ťižiadostivosť na toho nesprávneho? Skrehnutý a prázdny, akoby nepatril k vlastnému telu, nahmatal ukazovákom kohútik. Búšili doňho majorove výkriky, no jeho slová sa mu v mysli zlepili do hustej kaše. Čoskoro vnímal iba Grünneho tvár a paniku, od ktorej rozšíril oči. Zdalo sa, akoby Františka pohlcovali ako jeden z nebezpečných vírov v tmavozelenej vode Dunaja, pred ktorými ho matka pri každej prechádzke varovala a ktoré ho priťahovali ako priepasť pri skalnatom hrebeni medzi vrchmi Herzogstand a Heimgarten.

Potom stlačil spúšť.

Mal pocit, akoby sa mu všetka krv navalila do nôh. V zlomku sekundy sa v jeho vnútri šírila ochromujúca prázdnota, omámila a vystrašila ho zároveň, strhla ho so sebou. Preč z plochy na slávnostné prehliadky, preč od Grünneho. Preč od tohto rozkazu, preč od seba samého. Akoby zastal čas a František videl, ako oheň z hlavne kresadlovej pištole ožiaril blednúcu tmú. Akoby až z diaľky počul, ako výstrel doznieval nad veľkým priestranstvom za trepotu krídel vyplašených havranov. Drsný vtáčí škreky, chaotické mávanie čiernych perutí v rannej zore a narastajúca nevoľnosť z vlastného činu mu nedovoľovali zorientovať sa. Hore, dolu. Vľavo, vpravo. To, čo urobil, neuveriteľne prekračovalo jeho doterajšiu predstavivosť, čoho je on, František, schopný. Tak silno mu zovrelo žalúdok, až sa prehol. Musel vracať. No v hrdle ho páľila iba kyslá žľč. Slzy mu zastrelí výhľad a už-už sa chystal klesnúť k zemi, keď ho z jeho rozpoloženia vytrhlo poklopanie po pleci. Zalapal po vzduchu.

„Výborne,“ pochválil ho Coronini-Cronberg a natrčil k nemu ruku.

Uprostred jeho mäsitej dlane sa zlato leskla guľka veľká ako lieskovec. František civel na projektil, nebol schopný po ňom siahnúť, a cítil, ako mu po nohách steká niečo teplé.

Grünne kľáčal pred ním bledý ako smrtka. Triasol sa a pery sa mu chveli. No žil.

Major schytil Františka za ruku, nevlúdne mu vtisol guľku do dlane a zavrel mu päst’.

„Slovo vášho veliteľa je najvyšší príkaz,“ zvolal ponad hlavy prítomných. „Jeho slovo je ortieľ a súd. Je nenapadnuteľné a ne-diskutuje sa o ňom. Čím skôr sa to naučíte, tým ďalej to v živote dotiahnete.“

PRVÁ ČASŤ

MILUJ MA

Sisi oviol chladný prúd vzduchu a rozhýbal tenkú látku jej nočnej košele. František odtiahol červené damaskové závesy a otvoril vysoké okno v ich spoločnej spálni. Výrazný strih jeho bieleho kabáta, až dohora zapnuté gombíky a škrobený vysoký golier dodávali jeho postave čosi hrozivé, a keď sa k nej otočil, Sisi naskočili na koži zimomriavky. Konečne sa stať ženou po Františkovom boku, ktorej by každým kúskom tela, každým kútikom duše daroval svoju lásku – nikdy nebola táto jej túžba vzdialenejšia než teraz.

Vonku sa na tmavomodrom nebi zaligotali prvé hviezdy a iba jemný vietor rozkolísal tiene pristrihnutých stromov a kríkov v tichých záhradách Hofburgu. Nič nepripomínalo davy ľudí, ktoré sa ešte popoludní tlačili okolo zámku, aby sledovali prvé oficiálne vystúpenie čerstvo zosobášeného cisárskeho páru. Ich prvý oficiálny akt po predstieranom naplnení manželstva. Po svadobnej ceste. Po faux pas na glacis pri Josefstadte.

Sviečka v zlatom svietniku, ktorý Sisi pevne zvierala, vrhala jemné svetlo na Františkove prísne črty. Hoci si pevne zaumienila, že odteraz všetko urobí tak, ako sa od cisárovnej očakáva – bude sa len usmievať a predvedie naučené gestá a odrecituje frázy –, dnes sa jej to opäť nepodarilo. Zasiahne ju jeho hnev rovnako tvrdo, ako po ich verejnom rozpore pred generálmi, armádou a ľudom?

František pevne stískal pery a civel na ňu. Hoci stál od nej vzdialený na dĺžku dvoch paží, znova sa jej zdalo, že cíti na zápäsť jeho pevné zovretie. Už len spomienka na tú pulzujúcu bolesť jej rozbúšila srdce a ešte tuhšie stisla zlatý svietnik, akoby jej mohol poskytnúť oporu. Ako veľmi ho dnes nahnevala, keď si napriek všetkým varovaniam a predsavzatiam vzala slovo skôr než on a oslovila uhorského magnáta? Keď Uhra dokonca povzbudila k tomu, aby cisárovi predniesol svoju prosbu?

„Všetko si urobila správne,“ ozval sa František, akoby vytušil jej myšlienky. „Lepšie, než by som to kedy dokázal urobiť ja.“

Sisi potrebovala okamih, aby pochopila tie slová, a udivene pootvorila ústa. Nehnevá sa na ňu? Nie je sklamaný? No ak ho od nej neoddeľuje zúrivosť, čo teda?

Františkove ocelovomodré oči sa tajomne ligotali. Svetlé a tmavé tieň okolo jeho čiernych zreničiek Sisi pripomenuli tanec slnečných lúčov na štrkovom dne Starnberského jazera. Čo by dala za to, keby sa mohla ponoriť do jeho mysle rovnako, ako do tých dôverne známych vĺn. Pod vodou by ho chytila za ruku a vytiahla ho nad hladinu. No vedela, že to nedokáže. V uplynulých dňoch sa udialo veľa vecí, ktoré ich od seba oddeľovali.

„Ak chceš dnes znova spať sám, tak...“ Sisi sa zlomil hlas. Myšlienka na to, že by sa zase delil o posteľ s inými ženami, jej stiahla hrud' ako tesný korzet. Cítila, ako jej v hrdle rastie hrča, keď František prikývol a vykročil popri nej k dverám spálne ozdobeným zlatou štukou. Toto je všetko, čo smie očakávať od svojho manželstva? Fádny život jedného vedľa druhého? Má žiť zavretá v zámku, ktorého múry dýchajú pominuteľnosťou celých stáročí? Zadusená bezcennými čačkami a tiesnená ťarchou svojho srdca, ktoré sa bude postupne meniť na kameň?

Preglgla. Chce od života viac. Chce okúsiť živosť a vášeň, o ktorej jej hovorila Fanny. O ktorú sa František delil s inými že-

nami, ale nie s ňou. Pred vnútorným zrakom sa jej zjavila odvážna tvár jej priateľky. Ryšavé kučery, ktoré jej šibalsky vykúkali spod zeleného klobúčika. Fanny natrčila ruku s lístkom, vzoprela sa ako skala tlačnici davu. Sebavedome a suverénne sa prebila k nej, a hoci v tom okamihu nebola pri nej, Sisi dodala spomienka na dôverníčku silu a nádej.

Len čo ju František minul, natiahla za ním ruku a nežne, ale odhodlane zovrela prstami tú jeho. Cítila jeho drsnú a teplú pokožku.

„Miluj ma!“ hlesla potichu a zatajila dych. Vysloviť tie slová ju stálo všetku odvalu, no teraz, keď jej prešli perami, jej istota vzrástla. V napätí sledovala, ako sa k nej obrátil. Zdalo sa jej, že v jeho očiach zbadala nesmierne zúfalstvo.

František otvoril ústa, akoby jej chcel protirečiť, no nevyšiel z nich ani hlások.

Nebudete to mať jednoduché. Vo Viedni, vynorilo sa jej zo spomienok jeho varovanie pri jazere, keď jej do vlasov zastokol diadém. Viedňou myslíte dvor alebo seba? počula svoju otázku z minulosti. Obávam sa, že tým myslím aj seba...

Nechápala, čo mu bráni vziať ju do náruče. No nech išlo o čokoľvek, bola pripravená tomu čeliť.

„Miluj ma,“ zašepkala znova, uvoľnila si ruku z Františkovej a opatrne ju položila na jeho rozochvenú hrud'

Nehýbal sa a prenikavo na ňu hľadel. S čím tak tuho bojuje? Čo ho zadržáva? Hľadala v jeho očiach odpoveď. Ten dôvod sa musel nachádzať niekde v hĺbke jeho duše, na mieste, kam už nedopadalo žiadne svetlo, a čakal na to, kedy ho niekto prebudí z tieňa.

„Miluj ma!“ Sisi cítila pod rukou Františkovo srdce. Divoko udieralo do jej dlane a pulzovalo ďalej v jej vlastnom tele.

Vyhýbavo sklopil oči. Keď konečne znova zdvihol zrak, iskrila sa v jeho očiach takmer zvieracia žiadostivosť. Hrud' sa mu prud-

ko dvíhala a klesala a z tej neskrotnej sily, ktorá sálala k Sisi, jej na koži naskočili zimomriavky.

Pootvorila pery, aby uvoľnila svoje napätie. Vtom František dychtivo pritisol svoje ústa na tie jej a strhol jej z tela nočnú košeľu. Pritiahol si ju k sebe tak vehementne, až takmer stratila rovnováhu. Hľadala oporu za sebou, kým jej telo ako vlna prevalcovala sladká chuť jeho pier. No ako prekvapujúco ju k sebe pritiahol, tak náhle ukončil bozk a jemne ju od seba odtisol. S tlčúcim srdcom sledovala, ako jej z ruky zobral svietnik a opatrne ho postavil na dlážku. Nečakane nežne ju znova zobral do náruče. Kým cítila, ako jej jemne zahryzol do šije a láskal jej pokožku na pleciach, napätie a vzrušenie v jej vnútri sa vystupňovalo do neznesiteľnej miery. Zvládne to, čo ju čaká? To, o čo sa František delil s toľkými ženami, len nie s ňou? Rozrušená dovolila, aby zaviedol jej ruku k najvrchnejšiemu gombíku uniformy a ona ho roztrasenými prstami vytlačila z dierky. Postupne mu rozopla celú uniformu a stiahla mu z pliec škrobenú látku. Pod ňou sa zjavila mäkká košeľa s ďalším radom gombíkov, ktorú František jedným trhnutím roztvoril. Gombíky sa rozkotúlali na všetky strany a nervózne klopkali po parketách. Jedna jej časť sa chcela rozbehnúť za nimi, aby unikla tomu, čo príde, no prinútila sa potlačiť ten impulz. Odvážne zostala stáť pred zadychčaným Františkom, ktorý si vyzliekol šarlátovočervené nohavice, odhodlane ju chytil za ruku a viedol k veľkej manželskej posteli. Chrbtom ju zatlačil do snehobielych perín a vztýčil sa nad ňou ako šelma nad svojou korisťou. Z jeho blýskajúcich sa očí sršala neveriteľná žiadostivosť, keď ju prilahol celou svojou váhou. Sisi okamžite pocítila jeho tvrdú mužnosť na svojom podbruší a nervozita jej stiahla hrdlo ako slučka. Hlavou jej prebleskla kresba z erotických hracích kariet, ktoré jej Nene tajne ukázala v Possenhofene. Tmavé ligotavé oči erdžiacej kobyly so zviazanými nohami.

Krv hučala Sisi v ušiach, keď František znova našiel jej ústa a drsne jej zahryzol do pery. O chvíľku sa do vášnivého bozku primiešala kovová chuť. Rozochvene zavrela oči. Pokúsila sa prenechať kontrolu svojmu telu, tak ako to robila s Fanny, no nedarilo sa jej to. *Nič nevzruší muža tak, ako skutočná ženská vášeň.* Nech znela priateľkina rada v jej spomienkach akokoľvek sľubne, Sisi v tomto okamihu nepomohla. S tlúčicim srdcom vnímala, ako sa Františkova ruka kľže po jej tele. Prudko do nej vnikol a celým jej telom sa prehnala ostrá bolesť. Vylakane otvorila oči a bez dychu civela naňho. Jeho tvrdá mužnosť tak mocne zaplňala jej podbrušie, až sa jej zdalo, že pod tým tlakom praskne.

František zjavne cítil jej napätie, lebo na okamih zastal, a až keď sa jej telo viditeľne uvoľnilo, pobožkal ju na čelo a znova sa v nej začal hýbať. No hoci bolesť už nedržala Sisi vo svojom zajatí, ani sa celkom nestratila. Tupým pálením ju ochromovala zvnútra. *František vie, čo treba robiť,* zneli jej v hlave matkine slová. A áno, pre Františka toto nepochybne nebolo také neprebádané územie ako pre ňu. Silno a isto ju držal v náručí, zatiaľ čo zjavne celé jej telo riadil zvnútra. Svoj pohľad pevne vpila do jeho očí a poddala sa jeho vedeniu. Cítila, ako sa jeho pohyby čoraz väčšími zrýchľujú. Ako ešte raz vzrástlo napätie v jeho svaloch, až kým nezavrel oči, akoby chcel skrotiť svoje vzrušenie. Ako napriek tomu prenikal do nej každým razom silnejšie, až sa zrazu vymanil z jej objatia, vzopäl sa a potom rozochvený klesol na ňu. Rozrušene si ovinula ruky okolo jeho pevného tela a civela popri jeho pleciach na štukou vyzdobený strop, na ktorom sa mihalo svetlo sviečok. Takže toto je ono. Jej prvý raz.

František ležal na nej takmer nehybne. Iba pri dýchaní sa jeho spotené telo jemne nadvíhovalo. Sisi cítila rýchle búšenie medzi prsami, no nedokázala rozoznať, či išlo o tep jej srdca alebo Fran-

tiškovho. Najradšej by sa svojej priateľky spýtala, či to bude znova tak bolieť, či to bude vždy také napäté, no Fanny tu nebola. Sisi mohla iba dúfať, že lístok, ktorý jej dala, ju k nej zavedie. A že sa Fanny po tom ponižujúcom vyhodení z dvora na ňu nehnevá.

„Ublížil som ti?“ vytrhol ju z myšlienok manžel. Jeho vlhký dych ju štekľil na uchu. Môže sa mu zdôveriť?

Keď neodpovedala, zdvihol hlavu a spýtavo sa na ňu pozrel. Blondé vlasy mal nalepené na čele a na spánkoch a modrota jeho očí sa tajomne ligotala v polotme osvetlenej niekoľkými sviečkami.

„Áno... trochu,“ odvetila potichu.

„To mi je ľúto.“ František nežne pobozkal jej zavreté oči, koniec nosa a Sisi sa osmelila. Ak nemôže dôverovať jemu, potom komu?

Neohrabane mu odhrnula z tváre vlhké vlasy. „Počula som, že prvýkrát je to vždy tak,“ vyjachtala nervózne. „A moja sestra tvrdila, že následník trónu to bude iba vtedy, keď to bolí.“

„Následník trónu?“ Na Františkovej tvári sa míhol úsmev a Sisi cítila, ako jej do líc stúpa horúčava. Nečudo, že jej muža tie naivné reči pobavili! No František nežne prstom kopíroval krivku jej obočia a usmial sa. „Čoskoro to už nebude bolieť,“ ubezpečil ju láskyplne. „A dúfam, že napriek tomu to bude následník trónu.“

Sisi mu sklúčene opätovala pohľad a snažila sa nedať na sebe poznať, ako veľmi ju jeho slová zneistili. *Rakúsko potrebuje silnú cisárovnú a monarchia následníka trónu*, ozval sa v jej duchu hlas svokry, keď František s povzdychom klesol vedľa nej do perín. Dobré si pamätala mnohé poučenia, najprv z úst svojej sestry Nene, neskôr z úst hlavnej dvormajsterky, ktoré jej znova a znova vštepovali, aký veľký tlak sa vyvíja na Františka, aby sa osvedčil ako cisár pred svojimi vlastnými poradcami, generálmi a ľudom, pred ostatnými európskymi panovníkmi. Sisi vedela, že po vláde

jeho bezdetného predchodcu cisára Ferdinanda I. a krvavej revolúcii 1848 musí František a jeho potomkovia dodať habsburskej dynastii novú silu. Postarať sa o následníka trónu, to je jej najnaliehavejšia úloha a ona nemá ani najmenšieho tušenia, či je na to pripravená, nehovoriac o tom, čo by pre to mohla urobiť. Nikto s ňou o tých témach nehovoril a napriek jej novej úlohe ako manželky sa k nej jej svokra správala takmer ako k dieťaťu. Rada by sa so svojimi pochybnosťami zdôverila Františkovi, no nedostala zo seba ani slovko.

Skôr než by sa nálada pokazila, Sisi sa podoprela o lakeť a začala svojho muža nežne bozkávať.